

VIURE CRISTIANAMENTE EL DESCANS

L'arribada de l'estiu i la fi del curs acadèmic suposa un canvi en la vida de les famílies i de les parròquies, que programen activitats pastorals diferents a les que es realitzen habitualment la resta de l'any. És també l'època en la qual intentem buscar temps per al descans, per a trobar-nos tranquil·lament amb familiars i amics, per a gaudir de la naturalesa i realitzar algunes activitats que, quan estem sotmesos al ritme habitual de les nostres ocupacions, sovint no ens resulta fàcil fer-les. Tant el treball com el descans són necessaris: el treball ens porta a viure en el món sense oblidar que som cooperadors de Déu en l'edificació d'una societat més justa; el descans ens recorda que el treball no és una fi en si mateix i que no podem deixar-nos esclavitzar per un ritme de vida que ens deshumanitza. En estes últimes paraules del curs permeteu-me uns consells perquè este temps ens ajude a reprendre el treball del pròxim curs amb ànim confiat i alegre.

En primer lloc, vos convida a no oblidar a les persones que no poden gaudir d'un temps de vacances, bé perquè no tenen treball o perquè durant estes setmanes treballen perquè uns altres puguen descansar. L'Església ens ensenya que tant el dret a un treball digne com el dret al descans són necessaris perquè l'ésser humà pugua créixer com a persona. Sabem que molts no poden exercir plenament estos drets, bé perquè no tenen treball o perquè les seues condicions laborals són tan precàries que no els és reconegut el dret al descans. Un dels objectius fonamentals de tot ordenament social i polític ha de ser que tots tinguen un treball digne, que no es dona si no s'ofereix al treballador la possibilitat d'un descans digne.

Per a aquells que poden determinar per si mateixos el ritme del seu treball perquè no depenen d'uns altres, el descans és, en certa manera, una exigència moral que pot ajudar a alliberar-se de la temptació de la idolatria dels diners, de considerar l'eficàcia com a valor absolut en la vida i de l'esclavitud a un activisme que deshumanitza, perquè ens porta a oblidar el deure d'oferir a Déu el culte que li és degut i d'estar atents a les necessitats dels altres. L'obligació del descans setmanal i l'ensenyament de Jesús sobre el dissabte, que havia sigut establert per a l'home, ens ajuden a valorar les coses en la seua justa mesura.

Les vacances no poden ser un parèntesi en l'esforç per cultivar els valors que ens ajuden en el nostre creixement personal. Hi ha qui cau en la temptació de viure-les com un temps d'excessos que no són positius per a la persona. Per als cristians és un temps per a avançar en la pròpia santificació. Poder disposar de temps lliure ens permet tindre espais per a la reflexió, el silenci, l'estudi i tot allò que afavoreix el creixement en la vida interior i cristiana, i que ens permet gaudir de les coses bones que el Senyor ens regala cada dia. Que en tot sapiem descobrir els signes del seu amor. Bones vacances a tots i fins al mes de setembre. Rebeu la meua benedicció.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***